

Bristande vård i livets slutskede

Bara en minoritet av de svenska cancerpatienterna och ett fåtal av hjärt-lung- patienterna får tillgång till lindrande specialistvård när livet går mot sitt slut, skriver [Svenska Dagbladet](#). Bostadsorten avgör vilken vård du får som döende.

–Flertalet svenskar dör på akutsjukhusen eller på kommunala vårdhem där alltför få har utbildning i palliativ vård. Behoven hos en obotligt sjuk cancerpatient ryms inte inom den högteknologiska vården, säger Carl Johan Fürst, överläkare och ordförande i Svenska palliativregistret, ett nytt kvalitetsregister där hittills omkring 20 procent av alla svenska dödsfall finns registrerade.

Varje år dör cirka 90 000 svenskar, av dessa skulle cirka 30 000 behöva tillgång till palliativ vård enligt uppskattningar som gjorts av specialister på området. Tidigare undersökningar har visat att det inte är döden i sig som skrämmer utan den ibland utdragna, smärtsamma och ensamma vägen dit. En rädsla som kan vara befogad beroende på var i landet man bor och vad man har för diagnos.

Enligt Barbro Beck-Friis, professor och pionjär inom den palliativa medicinen, handlar vår dödsångest i första hand om rädsla för smärta, långvarig andnöd och långvarigt illamående. Symtom som kan bemästras med rätt vård. (...)

Trots att döden drabbar oss alla är det lågt intresse för forskning om vårdbehoven i detta sista skede av livet. Palliativ medicin är ingen egen specialitet och blivande läkare får bara ett par timmars undervisning i hur man behandlar en döende människa.

–Politikerna har inte förstått hur stora vårdbehoven är. Fortfarande satsas det alldeles för lite för att stimulera

forskning och utveckling på området. Politikerna har övergivit den döende människan, konstaterar Barbro Beck-Friis.

[Läs hela Anna-Lena Haverdahls artikel i SvD här.](#)